

работилъ, нежели ни единъ отъ тѣхъ тукъ при-
сѣдствующи. Народъ-тъ лѣсно е можалъ да ся
сѣгласи за него; защо-то като попыта Вучичъ
събрани-тъ тукъ: „кого искате за княза?“ из-
викахъ всички: „Кара-Георгиевича.“ Кара-Геор-
гиевичъ ся тоя часъ представи тукъ и бѣде съ
всеобщо възклицание поздравенъ и приетъ.
Высока-та порта непричака нито единъ часъ,
нѣ призна Михайлово-то измѣстваніе, безъ да
истърсва много; тя призна сега новоизбранный-
тъ за князь отъ Сърбіѣ. И чрезъ това испадна
и на рѣкъ, за да отхвърли онаѣхъ породицѣ,
коя-то бѣше завзѣта единствено само за свой-
тъ родъ, а най-много, и коя-то нейно-то вліяние
тѣжко прѣимаше, и да възпостави една другъ
нѣй привързанъ партіѣ на думень-тъ.

Русія ся показа незадоволна съ това, что
Порта-та безъ договоръ-тъ съ Русіѣхъ захванала
едно таково измѣненіе и что е това движение
тутакси примирила; и така Русія е отричала
наименование-то на князь Александра; Порта-
та искаше да докаже злочинство-то на Михаи-
ла, кое-то ушѣ като да е той сторилъ. Порта-
та взѣ такожде случено-то промѣненіе въ Сър-
біѣ като званично (официално). Тя нещеше
никакси да признае, че е това было нѣкаква
подклада на подвигъ-тъ, понеже тя нейны-тъ
причины и нейны-тъ опълномощены комисары
искаше да ся признаѣтъ и одобряѣтъ, най-паче
за онаѣхъ земѣхъ, въ коѣ-то тя притяжава госпо-
дарскѣ власть, нѣ всѣкое таково умѣстваніе на
нейно-то господарско право отби тя отсѣдно.

Аустріѣ посредствова такожде тукъ. Тя
поиска Михаилъ пакъ да ся повърне въ Сърбіѣ,